

prima instanță: V. Orîndaș

dosarul nr. 2rh-301/14

instanța de apel: B. Bîrca, M. Moraru, M. Ciugureanu

instanța de recurs: N. Clima, S. Novac, O. Sternioală, I. Corolevschi

ÎNCHEIERE

01 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Nicolae Clima

Judecătorii

Svetlana Novac, Tatiana Vieru

Oleg Sternioală, Ion Corolevschi

examinând cererea de revizuire depusă de către Liudmila Bagrii, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Liudmilei Bagrii împotriva Întreprinderii de Stat „Poșta Moldovei” cu privire la anularea ordinului de concediere și a ordinului cu privire la modificarea ordinului de concediere, restabilire la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului material și moral, împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 16 aprilie 2014, prin care a fost admis recursul declarat de către Întreprinderea de Stat „Poșta Moldovei”, au fost casate integral decizia Curții de Apel Chișinău din 10 septembrie 2013 și hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 07 februarie 2013 și a fost emisă o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii,

c o n s t a ț ă:

La 17 ianuarie 2011, Liudmila Bagrii a depus o cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Poșta Moldovei” cu privire la restabilire la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că în baza ordinului pârâtului nr. 60 din 15 iunie 2005 a fost angajată la filiala ÎS „Poșta Moldovei”, Centrul de Poșta Ocnița, în funcția de director al filialei, începând cu 15 iunie 2005.

Ulterior, prin ordinul pârâtului nr. 127 din 02 septembrie 2010 a fost suspendat contractul individual de muncă, începând cu 03 septembrie 2010, în baza art. 78 alin. (2) lit. a) din Codul muncii, iar la 30 noiembrie 2010, în temeiul ordinului pârâtului nr. 319p din 29 noiembrie 2010, a fost concediată în baza art. 86 lit. g) din Codul muncii.

Menționează că argumentele, care au stat la baza concedierii sale, contravin legislației în vigoare.

Susține că prin acțiunile pârâtului i-a fost cauzat un prejudiciu moral enorm, care s-a manifestat prin stare de stres și suferințe psihice, cu o înjosire a personalității sale în fața colegilor săi de serviciu și în societate.

Prin urmare, solicită restabilirea sa în funcția de director al filialei ÎS „Poșta Moldovei”, Centrul de Poșta Ocnița, încasarea de la pârât a salariului mediu pentru

perioada absenței forțate de la lucru, începând cu 03 septembrie 2010, a sumei de 100000 lei, în vederea reparării prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

La 08 februarie 2011, Liudmila Bagrii a depus o cerere de chemare în judecată suplimentară, prin care a solicitat încasarea de la pârât a penalității pentru neachitarea în termen a salariului conform art. 330 alin. (2) din Codul muncii.

Ulterior, Liudmila Bagrii a mai depus o cerere de chemare în judecată suplimentară, prin care a solicitat anularea ordinului ÎS „Poșta Moldovei” nr. 319p din 29 noiembrie 2010 cu privire la concedierea salariatului.

Prin hotărârea Judecătoriei Ocnîța din 26 decembrie 2011 acțiunea a fost admisă parțial, a fost anulat ordinul ÎS „Poșta Moldovei” nr. 319p din 29 noiembrie 2010 cu privire la eliberarea din funcție a directorului Centrului de Poștă Ocnîța, Liudmila Bagrii, a fost restabilită Liudmila Bagrii în funcția de director al Centrului de Poștă Ocnîța și a fost încasat din contul ÎS „Poșta Moldovei” în beneficiul Liudmilei Bagrii salariul pentru absența forțată de la lucru în perioada 01 decembrie 2010-26 decembrie 2010 în sumă de 31731,15 lei și suma de 15000 lei, în vederea reparării prejudiciului moral. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 19 iunie 2012 a fost admis apelul declarat de către ÎS „Poșta Moldovei”, casată hotărârea primei instanțe și restituită pricina spre rejudecare la Judecătoria Centru mun. Chișinău, conform competenței.

Liudmila Bagrii a depus împotriva ÎS „Poșta Moldovei” o cerere de chemare în judecată suplimentară, prin care a solicitat anularea ordinului ÎS „Poșta Moldovei” nr. 84p din 21 iunie 2012 cu privire la modificarea ordinului nr. 319p din 29 noiembrie 2010, prin care a fost modificat temeiul de drept indicat în ordinul menționat și, anume, din art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii în art. 86 lit. p) din Codul muncii, invocând că acest ordin este ilegal.

Menționează că prin emiterea ordinului nr. 84p din 21 iunie 2012 angajatorul, în principiu, a recunoscut faptul concedierii sale ilegale pe temeiurile indicate în ordinul nr. 319p din 29 noiembrie 2010.

Susține că angajatorul, ÎS „Poșta Moldovei”, la emiterea ordinului nr. 84p din 21 iunie 2012, nu era împuternicit de a modifica temeiurile concedierii a salariatului abia peste 02 ani și 07 luni, pe cînd au expirat termenele de aplicare a sancțiunilor disciplinare prevăzute de art. 209 din Codul muncii.

Afirmă că la momentul emiterii ordinului menționat, pârâta nici nu a luat în considerație faptul că în perioada 15 iunie 2012-23 iunie 2012, ea s-a aflat în concediu medical, iar conform art. 86 alin. (2) din Codul muncii, nu se admite concedierea salariatului în perioada aflării lui în concediu medical, în concediu de odihnă anual, în concediu de studii, în concediu de maternitate, în concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului pînă la vârsta de 3 ani, etc..

Ulterior, Liudmila Bagrii a mai depus o cerere de chemare în judecată suplimentară, prin care a solicitat încasarea de la pârât a salariului pentru absența forțată de la lucru în perioadele 03 septembrie 2010-26 decembrie 2011 și 21 iunie 2012-01 februarie 2013 în sumă de 107397,72 lei, a sumei de 100000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2000 lei și a cheltuielilor de transport în sumă de 1600 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 07 februarie 2013 acțiunea a fost admisă, a fost anulat ordinul ÎS „Poșta Moldovei” nr. 319p din 29 noiembrie 2010 în partea în care ține de motivarea concedierii și concedierea

Liudmilei Bagrii și ordinul ÎS „Poșta Moldovei” nr. 84-p din 21 iunie 2012 cu privire la modificarea ordinului nr. 319-p din 29 noiembrie 2010 privind concedierea Liudmilei Bagrii, a fost restabilită Liudmila Bagrii în funcția de director al Centrului de Poștă Ocnița, începând cu 30 noiembrie 2010 și a fost încasat din contul ÎS „Poșta Moldovei” în beneficiul Liudmilei Bagrii salariul pentru absența forțată de la lucru în mărime de 107397,72 lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2000 lei și suma de 10000 lei, în vederea reparării prejudiciului moral. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 septembrie 2013 a fost respins apelul declarat de către ÎS „Poșta Moldovei” și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 16 aprilie 2014 a fost admis recursul declarat de către ÎS „Poșta Moldovei”, au fost casate integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanței și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă.

La 28 iulie 2014, Liudmila Bagrii a depus o cerere de revizuire împotriva deciziei instanței de recurs, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei instanței de recurs, rejudecarea recursului și respingerea acestuia, cu menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

Revizuirea Liudmila Bagrii, în motivarea cererii de revizuire, a indicat că după emiterea deciziei instanței de recurs, a descoperit decizii ale Curții Supreme de Justiție, care se referă la o situație similară cu cea din cazul său și acestea sunt determinante pentru reconsiderarea soluției date prin hotărârea supusă revizuirii.

Menționează că instanța de recurs, la examinarea recursului, și-a depășit atribuțiile și a dat o nouă apreciere probelor, care au fost stabilite și apreciate în modul prevăzut de lege de către prima instanță și instanța de apel.

Susține că Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în decizia din 02 aprilie 2014, emisă în dosarul nr. 2ra-1048/14, a menționat că conform regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și, anume, dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC.

Afirmă că însăși instanța de recurs a admis încălcarea normelor de drept procedural, dând o apreciere arbitrară circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii, iar încălcarea flagrantă a normelor de drept procedural de către instanța de recurs a dus la încălcarea drepturilor sale - dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 §1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și dreptul la proprietate garantat de art. 1 din Primul Protocol Adițional la Convenție.

Invocă că instanța sesizată cu prezenta cerere de revizuire are dreptul și misiunea de a aplica direct prevederile Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale pentru a înlătura greșelile admise la soluționarea cauzei.

Mai invocă că jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului susține revizuirea actelor judecătorești definitive/irevocabile în cazul în care este necesară corectarea unor erori judiciare (cauzele Protsenko versus Rusia și Mitrea versus România).

Menționează că Curtea Supremă de Justiție, în decizia din 15 aprilie 2010, emisă în dosarul nr. 2re-121/2010, a menționat că o hotărâre judecătorească în care se constată o încălcare a drepturilor fundamentale ale persoanei, garantate de Constituție și de Convenție, obligă instanța supremă, prin aplicarea directă a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, să înlăture acea încălcare și să repare consecințele astfel încât să restabilească atât cât este posibil situația existentă înaintea încălcării.

Susține că sunt elocvente în acest sens și încheierile Curții Supreme de Justiție din 28 octombrie 2009, emisă în dosarul nr. 3rh-87/09, din 24 noiembrie 2010, emisă în dosarul nr. 3rh-164/10 și din 02 august 2012, emisă în dosarul nr. 2rh-230/12.

Prin referința depusă la 26 septembrie 2014 ÎS „Poșta Moldovei” a solicitat respingerea cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 452 alin. (1) și (3) Codul de procedură civilă, instanța examinează cererea de revizuire în ședință publică în conformitate cu normele de examinare a cererii de chemare în judecată.

Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică examinarea cererii de revizuire.

Articolul 452 alin. (3) Codul de procedură civilă, care prevede comunicarea participanților la proces a locului, datei și orei ședinței de judecată, nu a fost modificat.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Conform art. 6 alin. (7) din Legea nr.780-XV din 27 decembrie 2001 privind actele legislative, în cazul în care între două acte legislative cu aceeași forță juridică apare un conflict de norme ce promovează soluții diferite asupra aceluiași obiect al reglementării, se aplică prevederile actului posterior.

Coroborând prevederile art. 452 alin. (1) CPC cu art. 444 CPC, care este modificat printr-o Lege ulterioară ce promovează soluții diferite privitor la citarea și participarea părților în instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție examinează cererea de revizuire în lipsa participanților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 451 alin. (1) CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Din dispozițiile legale sus-arătate urmează că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare, prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecării în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată fără motive legale. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate.

Astfel, în conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Având ca temei prevederile articolului menționat, revizuirea Liudmila Bagrii a anexat la cererea de revizuire încheierile Curții Supreme de Justiție din 28 octombrie 2009, emisă în dosarul nr. 3rh-87/09, din 24 noiembrie 2010, emisă în dosarul nr. 3rh-164/10 și din 02 august 2012, emisă în dosarul nr. 2rh-230/12, precum și decizia Curții Supreme de Justiție din 15 aprilie 2010, emisă în dosarul nr. 2re-121/2010.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că decizia și încheierile Curții Supreme de Justiție enunțate nu pot fi considerate ca circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii, care ar putea servi drept temei pentru admiterea cererii de revizuire, deoarece ele nu prezintă în sine circumstanțe care n-au putut fi cunoscute petiționarului anterior și care ar influența esențial soluția dată inițial de instanță.

Or, în sensul art. 449 lit. b) CPC este de înțeles că circumstanțele sau faptele prezentate ca temei de revizuire să fi existat obiectiv până la pronunțarea hotărârii, iar revizuientul să probeze că nu a știut anterior pronunțării hotărârii a cărei revizuire se cere despre aceste circumstanțe sau fapte și că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii, precum și că circumstanțele sau faptele prezentate ca temei de revizuire să influențeze esențial soluția dată inițial de instanță, în sensul că nu orice circumstanțe sau fapte pot servi temei de revizuire, ci doar atunci când sunt determinante pentru judecarea justă a cauzei.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că admiterea cererii de revizuire, în asemenea împrejurări, ar contravine și principiului securității raporturilor juridice, care presupune respectul față de principiul lucrului judecat și ar constitui o violare a art.6 §1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 03 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nici o parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii într-o obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie

exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că temeiul invocat în cererea de revizuire nu se încadrează în temeiul prevăzut de art. 449 lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Liudmila Bagrii, împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 16 aprilie 2014, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Liudmilei Bagrii împotriva Întreprinderii de Stat „Poșta Moldovei” cu privire la anularea ordinului de concediere și a ordinului cu privire la modificarea ordinului de concediere, restabilire la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului material și moral.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Svetlana Novac

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală

Ion Corolevschi